

Η Ειρήνη Γκίνη (ή Μίρκα Γκίνοβα)* γεννήθηκε το 1916 (αλλού αναφέρεται ως ημερομηνία γέννησής της, το 1923) στο χωριό Ξανθόγεια (Ρουσίλοβο) του νομού Πέλλας. Ο πατέρας της, Κωνσταντίν Γκίνοβ, είχε λάβει μέρος στην αντι-οθωμανική εξέγερση του Ίλιντεν των Σλάβων της Μακεδονίας, το 1903.

Η ίδια μεγάλωσε μέσα σε δύσκολες συνθήκες, ορφανή από μητέρα από πολύ μικρή ηλικία, αλλά κατάφερε να σπουδάσει στο διδασκαλείο νηπιαγωγών της Καστοριάς και να γίνει νηπιαγωγός/δασκάλα. Αν και για χρόνια δεν διοριζόταν σε σχολεία λόγω καταγωγής, από το φασιστικό καθεστώς Μεταξά, τελικά τα κατάφερε να διοριστεί κατά το σχολικό έτος ακριβώς πριν το ξέσπασμα του ελληνο-ιταλικού πολέμου. Έτσι, δίδαξε σε χωριά του νομού Πέλλας.

Ο παλιός οικισμός του χωριού Ξανθόγεια (Ρουσίλοβο) που εγκαταλείφθηκε μετά το τέλος του εμφυλίου πολέμου

Στη διάρκεια της Κατοχής, η Ειρήνη ή Μίρκα εντάχθηκε αρχικά στην ΟΚΝΕ και την ΕΠΟΝ του χωριού Άρνισσα (Όστροβο) του νομού Πέλλας. Το καλοκαίρι του 1943 εντάχθηκε στο ΚΚΕ. Αργότερα ήρθε σε επαφή με τις αντάρτικες ομάδες των ορεινών της Πέλλας και βοήθησε στην ένταξη μαχητών σ' αυτές, ιδιαίτερα στο "μακεδονικό τάγμα" που δημιουργήθηκε στα πλαίσια του ΕΛΑΣ το καλοκαίρι του 1944. Πληροφορίες αναφέρουν ότι η ίδια πολέμησε στην επιτυχημένη μάχη του Μουχαρέμ Χαν εναντίον των Γερμανών.

Μετά το τέλος του Β'ΠΠ και τη Συμφωνία της Βάρκιζας, η Μίρκα συνεχίζει τους αγώνες για την πραγματική ελευθερία του ελληνικού και του σλαβομακεδονικού λαού. Τον Μάρτιο του '45 εντάσσεται στην ΤΟΜΟ (Μυστική Απελευθερωτική Μακεδονική Οργάνωση που δημιουργήθηκε στην Έδεσσα, με σκοπό την προστασία του σλαβομακεδονικού πληθυσμού από τη Λευκή Τρομοκρατία των φιλο-βασιλικών και φασιστικών στοιχείων). Αργότερα, στην ιδρυτική διάσκεψη του ΝΟΦ (σλαβομακεδονική εθνικοαπελευθερωτική οργάνωση που ιδρύθηκε τον Ιούνιο του 1945 απορρίπτοντας τη Συμφωνία της Βάρκιζας) η Γκίνοβα εκλέχθηκε μέλος του Εκτελεστικού Συμβουλίου αναλαμβάνοντας τη δουλειά στις γυναίκες. Η Γκίνη γίνεται δραστήριο στέλεχος της οργάνωσης ΑΦΖ (ΑΦΖ - Αντιφασιστικό Μέτωπο Γυναικών), του γυναικείου τμήματος του ΝΟΦ και κάνει πολιτική δουλειά στα χωριά της Πέλλας. Εκείνη την εποχή, το ΚΚΕ τηρεί τη Συμφωνία της Βάρκιζας και έχει κακές σχέσεις με το ΝΟΦ καθώς θεωρεί ότι

με τη δράση του δικαιολογεί τις διώξεις εναντίον των οπαδών του ΕΑΜ και του ΚΚΕ.

Το καλοκαίρι του '46 όμως η κατάσταση έχει αλλάξει. Η συνέχιση κι η ένταση της Λευκής Τρομοκρατίας απ' την πλευρά του κράτους αναγκάζει το ΚΚΕ να αλλάξει τακτική. Αντάρτικες ομάδες που έχουν βγει με εντολή του ΚΚΕ στα βουνά συναντιούνται με αντάρτες του σλαβομακεδονικού ΝΟΦ και συνυπάρχουν φτιάχνοντας κοινές επιτροπές. Η Ειρήνη Γκίνη εκείνη την εποχή έχει ανέβει στο βουνό μαζί με άλλα μέλη της ηγεσίας του ΝΟΦ Έδεσσας για να συναντηθούν με στελέχη του ΚΚΕ και να συζητήσουν οργανωτικά ζητήματα και την προοπτική ίδρυσης νοσοκομείου ανταρτών στο όρος Καϊμάκτσαλάν. Εκεί, στις 6 Ιουλίου 1946, στο δάσος πάνω απ' το χωριό Μαργαρίτα (Πότσεπ) του νομού Πέλλας, θα γίνουν αντιληπτοί απ' τις κυβερνητικές δυνάμεις κι η Μίρκα Γκίνοβα θα συλληφθεί αφού εκατοντάδες στρατιώτες και άνδρες των ΜΑΥ (Μονάδες Αστυνόμευσης Υπαίθρου) θα κυκλώσουν τις ανταρτο-ομάδες που αριθμούσαν μερικές δεκάδες μαχητές.

Προτομή στη μνήμη της Μίρκα Γκίνοβα στην πόλη Μπίτολα/Μοναστήρι της Δημοκρατίας της Μακεδονίας

Ο Καπετάν-Κατσώνης (Φιλώτας Αδαμίδης), από τα Γιαννιτσά, παλιός αξιωματικός του ΕΛΑΣ και ένας απ' τους στρατιωτικούς υπεύθυνους που όρισε το ΚΚΕ για να ξαναστήσουν αντάρτικες ομάδες στην περιοχή, το '46, συνάντησε τη Μίρκα Γκίνοβα στο όρος Καϊμάκτσαλάν κι ήταν παρών στο περιστατικό. Ας δούμε πώς περιγράφει τη σύλληψή της από τις κυβερνητικές δυνάμεις:

“Ένας αγροφύλακας από τη Μαργαρίτα βγήκε και είδε αντάρτες. Αμέσως ειδοποίησε και ξεκίνησε ο συν/ρχης Βαρδουλάκης με απόσπασμα να κυκλώσει [...] Εγώ τώρα σκέφτομαι τα στελέχη, τη Μίρκα, τον Αλέκο και τ' άλλα στελέχη που 'ταν καμιά δεκαριά, να μη μας τα

πιάσουν! Λέω, “πρέπει να τα σώσω”. Πάω στα στελέχη. Ήταν σε μια χαράδρα. Αρπάζω ένα ιταλικό όπλο. Κάτω απ’ τη χαράδρα σ’ ένα τσαλί, ένας στρατιώτης με τη γκέτα κάτω, την αμερικάνικη στολή, μικρή γκέτα, σ’ ένα λοφίσκο, τραβάει προς το πυκνό (σημ: εννοεί δάσος). Μέσα κι η Ειρήνη, η Γκίνη. Λέω: “Ειρήνη, κράτα το παλτό μου, αυτό το καφέ που μ’ έδωσε ο Λασσάνης, για να πάρω την αραβίδα” [...] Ο Κορδάλης (σημ: Σλαβομακεδόνας αντάρτης, στέλεχος του ΝΟΦ) πάει να τους περάσει στο δάσος για να τους πάει ψηλά και ήταν ένα ανοίχτωμα. Έπρεπε να περάσεις απ’ το ανοίχτωμα. Εκεί κάποιιοι τους είδαν. Ήταν εκτός απ’ τον στρατό και ΜΑΪδες [...] Μόλις ακούει τα πυρά, ο Κορδάλης ήταν χέστης, το ‘βαλε στα πόδια και αφήνει την ομάδα με την Γκίνη, τους άοπλους (σημ: σε σλαβομακεδονικές πηγές αναφέρεται ότι η ομάδα του Κορδάλη ή Κορντάλοφ αριθμούσε 60 μαχητές και βρέθηκε αντιμέτωπη με 400-600 ενόπλους οπότε δεν ήταν δυνατόν να κρατήσει τις θέσεις της, αν και έδωσε τριώρη μάχη...)

Ήταν καλυμμένοι εκεί αλλά πηγαίνοντας, οι χωριάτες που ήταν (σημ: εννοεί με τους ΜΑΪδες) τους βρήκαν, τους πιάσανε και πέρασε αυτά που πέρασε η Ειρήνη...τί δεν πέρασε! Τελικά στρατοδικείο, παλικάρι όμως! Ο στρατοδίκης τη λέει:

- Αποκήρυξε τους άλλους να σε παντρευτώ!

- Να με παντρευτείς εμένα, να σώσω εγώ το τομάρι μου κι οι άλλοι να εκτελεστούν; Αν μας σώσεις όλους, σε παίρνω! Αυτή ήταν η Ειρήνη, ήταν ένα παλικάρι κι ασ’ τι λένε οι Σλαβομακεδόνες, ήταν Ελληνίδα, δασκάλα.
[...]

Ήταν μια δασκάλα, πάρα πολύ αγαπητή κι απ’ τους μαθητές και απ’ τους γονείς. Ήταν όλο με το χαμόγελο. Ήταν Αριστερή στις ιδέες. Ωραίος άνθρωπος! Πολύ όμορφη! Τί να σου πω; Ξανθιά, όμορφη, σα να τη βλέπω μπροστά μου...”

[πηγή: <https://soundcloud.com/user84689118/pe9li9ry4ney>]

Σε κάποιες πηγές υποστηρίζεται ότι η Γκίνη ήταν η μόνη ένοπλη στη μικρή ομάδα στελεχών που ξεκόπηκε, με ένα απλό πιστόλι, παρ’ όλα αυτά κατάφερε να σκοτώσει δύο ΜΑΪδες, πριν αναγκαστεί να παραδοθεί.

Τελικά, η Γκίνοβα αιχμαλωτίζεται μαζί με άλλα εννέα στελέχη και μαχητές του ΝΟΦ και του ΚΚΕ. Τα βασανιστήρια που υπέστη η Γκίνοβα ήταν ανατριχιαστικά. Θάψιμο στο έδαφος κι εικονικές εκτελέσεις, βελόνες στα νύχια, βραστά αυγά στις μασχάλες, ξυλοδαρμοί, ξεγύμνωμα, δημόσια διαπόμπευση στην πόλη της Έδεσσας προς παραδειγματισμό και τρομοκράτηση του πληθυσμού. Σε όλα αυτά τα βασανιστήρια η Ειρήνη Γκίνη κράτησε γενναία στάση επιδεικνύοντας αστείρευτο κουράγιο.

Η δίκη των δέκα έγινε τελικά στα Γιαννιτσά στις 23 Ιουλίου 1946. Εκεί, με συνοπτικές διαδικασίες αποφασίστηκε η εκτέλεσή των 7 με τουφεκισμό ενώ δύο γυναίκες κι ένας 60χρονος άνδρας καταδικάστηκαν σε ισόβια δεσμά. Η κατηγορία που τους αποδόθηκε ήταν: “Μετοχή εις αυτονομιστικήν προδοτικήν ένοπλον ομάδα σκοπούσαν απόσπασιν μέρους της Ελληνικής Επικρατείας” κι η θανατική τους καταδίκη βασίστηκε στο περίφημο Γ’ Ψήφισμα του Ιουνίου του ’46 που άνοιγε το δρόμο για εκτελέσεις πολιτών με την κατηγορία της προσπάθειας απόσπασης εδαφών από την ελληνική επικράτεια. Τί κι αν η ίδια η Γκίνη κι οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι αρνήθηκαν αυτή την κατηγορία και δήλωσαν ότι αγωνίζονται για την ισοτιμία και τα δικαιώματα του σλαβομακεδονικού λαού και την ελευθερία των λαών της Ελλάδας.

Η Ειρήνη Γκίνη στην απολογία της δε μάσησε τα λόγια της αλλά κράτησε ακέραια στάση. Στην ερώτηση της έδρας: “Τί είσαι εσύ;” απάντησε τα εξής:

“Είμαι (Σλαβο)μακεδόνισσα και πιστεύω στο Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, επειδή μόνο αυτό το κόμμα εκπροσωπεί όλους τους λαούς της Ελλάδας και εγγυάται στους Μακεδόνες ίσα δικαιώματα με όλους τους άλλους. Πολέμησα στην Κατοχή εναντίον του Ναζι κατακτητή. Με ιδιαίτερο μίσος πολέμησα εναντίον των Βουλγάρων φασιστών, οι οποίοι προσπαθούσαν να ρίξουν τον μακεδονικό λαό στα νύχια των Ταγμάτων Ασφαλείας”

Σε νέα ερώτηση του δικαστή: “Με ποιον συνεργάζεσαι;” η Ειρήνη θ’ απαντήσει:

“Με τους ανθρώπους! Έλληνες και Μακεδόνες που αγωνίζονται μαζί για την ελευθερία”

Στην αναγγελία της θανατικής καταδίκης η Γκίνη θα πει: “Δε φοβάμαι ότι θα με σκοτώσετε. Πίσω μου στέκουν χιλιάδες Μακεδόνισσες και Ελληνίδες γυναίκες που θα συνεχίσουν τον αγώνα. Είμαι περήφανη που πεθαίνω αγωνιζόμενη για την ελευθερία του λαού”

Η εθνικιστική εφημερίδα Εμπρός της 23ης Ιουλίου έγραφε ότι: “Κατεδικάσθησαν εις θάνατον επτά νοφικοί” αναφέροντας πρώτη-πρώτη την “Ειρ. Γκίνη, αποκαλούμενη Μίρκα η νηπιαγωγός”

Η εκτέλεση της Μίρκα και των συντρόφων της έλαβε χώρα στο νεκροταφείο των Γιαννιτσών την 26η Ιουλίου.

Αυτή ήταν κι η πρώτη εκτέλεση γυναίκας για πολιτικούς λόγους στην Ελλάδα.

ΠΡΟΑΓΑΓΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ, ΕΚΘΡΟΝΙΣΗ

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΕΡΩΤΗ: ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ
Αθήνα, 27 Ιουλίου 1946
Τετάρτη

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΟΣ
Κ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ

ΕΡΩΤΗ: ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΩΝ
Αθήνα, 27 Ιουλίου 1946
Τετάρτη

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΟΣ
Κ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ

ΑΛΛΟΙ ΕΠΤΑ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΕΚΤΕΛΕΣΘΗΚΑΝ ΣΤΑ ΓΙΑΝΙΤΣΑ

«ΕΞΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ ΧΘΕΣ...»

Πρώτη φορά ελληνικός στρατός τουφεκίζει γυναίκα.-
Ούτε ο Φράνκο δέν ετόλμησε τέτοιο έγκλημα.-'Η
παγκόσμια φρίκη για τις δολοφονικές εκτελέσεις.
ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟ ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΟΥ Ε.Α.Μ. ΣΤΟΝ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ
«ΘΕΛΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗ ΣΥΜΦΙΛΙΣΗ, ΝΑΙ Ή ΟΧΙ;»

- 1) Ο. ΣΑΡΡΑΝΙΔΗΣ Πατριώτης
- 2) Γ. ΚΑΛΩΜΗΣ Τέλειος
- 3) ΠΑΝΤΑΖΗΣ Μουσικός
- 4) ΛΟΛΗΣ
- 5) Γ. ΑΥΜΠΕΡΔΗΣ Ειδυρτής
- 6) Γ. ΜΟΥΤΣΑΚΗΣ Τέλειος
- 7) Π. ΠΕΡΙΓΙΩΝΗΣ Τέλειος
- 8) Ο. ΜΙΚΑΗΛ Ηρώς
- 9) Δ. ΑΙΜΙΛΙΑ Άδελφος
- 10) ΧΡ. ΤΣΙΓΛΙΑΝΗΣ Τέλειος
- 11) Γ. ΠΡΩΠΙΟΣ Τέλειος
- 12) ΕΠΙΘΗΚΗΜΗ Ουκείνη Συνθήκη Τέλειος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΕΑΜ

Το φύλλο του Ριζοσπάστη την επαύριο της εκτέλεσης της Γκίνη και των άλλων έξι αγωνιστών: “Είναι η πρώτη φορά στην ελληνική ιστορία που εκτελείται γυναίκα και η τακτική εγκαινιάζεται με τη θανάτωση της ηρωίδας δασκάλας Ειρήνης Γκίνη. Όπως είναι γνωστό ούτε ο απαίσιος δήμιος του ισπανικού λαού, Φράνκο, τόλμησε να εκτελέσει αντιφασίστες. Προηγούμενο υπάρχει μόνο στη χιτλερική Γερμανία και στις κατεχόμενες κατά τον παγκόσμιο πόλεμο από τις ναζιστικές δυνάμεις ευρωπαϊκές χώρες που συνεχίζει σήμερα στην Ελλάδα η αγγλική κατοχή” - Στη συνέχεια του ρεπορτάζ γίνεται λόγος για το ότι η Γκίνη παραδέχτηκε τη συμμετοχή της στο ΝΟΦ και δήλωσε ότι μάχεται για την ισοτιμία και τα δικαιώματα του σλαβομακεδονικού λαού ενώ περιγράφεται το πόσο ήρεμα και θαρραλέα αντίκρουσε το

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Μαζί με την Γκίνη έπεσαν ακόμα οι: Χρήστος Στογιάννης/Ρίστο Στογιάνοφ (45), Θωμάς Μιχαήλ/Τόμης Μιγιάνγκοφ (55), Γιώργος Προϊός/Γκεόργκι Πρόεφ (25), Πέτρος Περτσεμελής/Πέτρε Ποπ-Ντιμίτροφ (35), Δημήτρης Λίμπας/Ντιμίταρ Λίμποφ (40) και Γιώργος Μουτσάκης - Αλέκος (37) όλοι κάτοικοι του νομού Πέλλας εκτός απ' τον Μουτσάκη που καταγόταν απ' το Κιλκίς.

Οι προς εκτέλεση εφτά δεν δέχτηκαν να τους δέσουν τα μάτια πριν τον τουφεκισμό. Όλοι μαζί τραγούδησαν τη Διεθνή και φώναξαν **“Ζήτω το ΚΚΕ”** σύμφωνα με την αναφορά του Υπουργείου Εσωτερικών:

“... Οι επτά εκτελεσθέντες αντίκρουσαν ψυχραίμως το εκτελεστικόν απόσπασμα και δεν εδέχθησαν να δεθούν οι οφθαλμοί των.

Περισσότεραν ψυχραιμιάν απέδειξε η νηπιαγωγός Ειρήνη Γκίνη, η οποία έψαλλε τον ύμνον της Διεθνούς και εκραύγαζε υπέρ του ΚΚΕ.”

Από κάποιες πηγές υποστηρίζεται ότι ο πατέρας της έλαβε γράμμα φαντάρου στο οποίο ο φαντάρος, που ήταν στο εκτελεστικό απόσπασμα, γράφει τα παρακάτω:

“Σας συγχαίρω για την κόρη που γεννήσατε. Συνάντησε τον θάνατο με το χαμόγελο στα χείλη, με τόλμη, τραγουδώντας και όλοι οι παρόντες εκπλαγήκαμε. Στις 5.30 την πλησίασα και τη ρώτησα αν θέλει κάτι να γράψω στους γονείς της. Κι εκείνη μου είπε: “Αν έχετε την καλοσύνη, γράψτε στον μπαμπά μου το ακόλουθο:

‘Πεθαίνω για κάτι στο οποίο πιστεύω μ’ όλη μου την ψυχή, πεθαίνω ως τίμια και όχι ως άτιμη, για μια καλύτερη ζωή για τους άλλους, κι όχι για τη δική μου.’

Ήταν υπέροχη, ούτε μπροστά στο θάνατο δεν έδειξε μικροψυχία. Το ίδιο κι οι άλλοι έξι, αλλά, περισσότερο αυτή. Δε σας γράφω αυτές τις λέξεις για να παινέσω την κόρη σας, απλά καταθέτω την αλήθεια στην οποία ήμουν μάρτυρας. Σας χαιρετώ, ένας στρατιώτης που το καθήκον τον έκανε να παρευρεθεί σ’ αυτό το θλιβερό συμβάν κι είχα την επιθυμία να σας γράψω τα τελευταία λόγια της αξέχαστης Ειρήνης, γνωστής σε όλους ως Μίρκα...”

Η αποτύπωση του γεγονότος στον ελληνικό Τύπο δείχνει να συμφωνεί με την παραπάνω περιγραφή. Για παράδειγμα η εθνικιστική εφημερίδα “Ελληνικός Βορράς” την επομένη της εκτέλεσης μιλώντας για “7 ΝΟΦίτες συμμορίτες” θα γράψει: ”

“Καθ’ όλην την διαδρομήν οι μελλοθάνατοι έψαλλον άσματα του Ζαχαριάδη, όταν δε κατήλθον του αυτοκινήτου η νηπιαγωγός Γκίνη ήρχισε να ψάλλη τον ύμνον της Διεθνούς. Γενικώς όλοι διετήρουν την ψυχραιμία των...καθ’ ην δε στιγμήν το απόσπασμα ύψωσε τα όπλα, όλοι μαζί εφώναξαν, Ζήτω το Κόμμα, ζήτω η Δημοκρατία”

Σε παρόμοιους τόνους θα κινηθεί κι η περιγραφή του γεγονότος απ’ την επίσης αντικομμουνιστική εφημερίδα “ΦΩΣ”, η οποία θα γράψει:

“Επτά ακόμα εχθροί της πατρίδας, επτά όργανα της αναρχίας και των ξένων... έπεσαν σήμερα υπό τας σφαίρας της Δικαιοσύνης της Πατρίδας.... άπαντες ανταπέδωσαν τη ζητωκραυγή της Γκίνη την στιγμήν ακριβώς που η ομοβροντία του αποσπάσματος εξήπλωσε καταγής τα πτώματα επτά κοινωνικών και

ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΓΙΑΝΙΤΣΩΝ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΕΝ 7 ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΤΑΞΕΙΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 22 (Τού άντατο κειτού μας). — Το Στρατοδικεϊον Γιανιτσών εξέδωκε άποφσ την ά πόφασίν του δ ά τούσ εις αύτό παραπεμπέντας δίκαι, κατηγορουμένους: όπ άπεκλήθον συμμορία. Ούτοι συνλήφθησαν ένωσ της Εδέσσης πρό τιτων ήμερών και παρεπιφέρσαν εις δίκην ήτις ήρ χισε τό Σάββατον. Η άπεφασισ εις τών κατηγορουμένων άπεκλήθη σε διαμορρωμένη διά τών τρώπων της δικαγωγής της δίκης. Έκ τών δέκα δικάζομένων, οι έπτά καταδικάσθησαν εις θάνατον. Ούτοι είναι οι : Ειρήνη Γκίνη τη πλαγωγός, Γιάωγ, Μπουτσάνης, Πέτρος Κεραμέος, Θάμης Μίχα ήλ, Δημ. Λουμπές, Χρ. Στογιάννης και Γιάω. Πρόβος. Επίσης κατεδικάσθησαν οι : Ασπασία Μπουτσάνη εις ισόβια, Λάζηρος Σπάτορας και Ειρήνη Μουροτου τωσ εις 19 έτών πρόσκαιρα δεσφά.

Εξ άλλου την αύτην θά έκτελεσθώ ά καταδικασθέντες εις θάνατον Λυγκισιοδης.

ΑΙ ΕΚΤΟΠΙΣΕΙΣ

Μεταφέρθησαν πάλι εις τό τμήμα Μεταγωγών Παρναύς διά τά έκταπιοθούν εις Άνάφη, εις Ίσφωργον του Ψοφισαρίτου περί έκτοκτων μέτρων τάδεως Πά Ηπειρώτης μεταξύ τών όποιών άρχε τοί Ιατροί διαηγορά και εις Αοχαγός.

Η ΒΟΥΛΗ

Και ή γένωή παιδείασ της Βουλής άπεκλήθη εις την εκλήθισιν έπι της καταστάσεως της άνομοσ τάξεως. Πρό τής εκλήθισιν ή: συζητήσεως ά δουλειά ή Μουρούς έπεί έπι άνα-

μοσών τών κροτικών Αγγίης διαμαρτυρίων διά την άπεφασισιν της άνομοσ τάξεως δια προσέταξόν τον και άπικ ασκεν έπικέπαι την πολιτικήν της καρούτης εκδουμένης ένωσ τοποθετή άς έπικέπαι και κηλοπίασε πρόσωπα έπικέπαι προς τους θμώτους των.

Άκολούθως ή Βουλή εκλήθετι εις την συνέλιον της συζητήσεως έπι τού προέβουτου της ένωσισε τάξεως, άφύ κρητων άπεφασισιν της κηροπίασε ά κροτικής άνομοσισε της ένωσισιν άμικετών εις έν ύπερτον.

Πρώτος ήλάε τόν λόγον ή κ. Μουτσάνας έπις κομική άνομοσισε του άπικέπαι την προβλήμασ και κατηγορεί την κ. Παπανδρόου έπις έν εις συλλήπαι έντός του ύπερομοσ συμβουλίου τούσ άρκετάς του Κ.Κ.Ε. άς και την κέρησιν Μουτσάνη διά την συμμετοκήν της Βουλής. Σητι από τών άπικέπαι άνομοσισιν ύπερομοσισιν πολιτικών και καθάρησιν τών καταστατικών έργώνων τά όποια έπις άπεκλήθηται ά τούσ κομικιστάς.

Ο κ. Παπακωνσταντίνους παρακλήθετι άς άμικέπαι της συμμετοκής δόσεως της Ιαμερδάτης, Ποσειδωνίων, Παρναύ ήλιν άπικέπαι την ίδουσιν ενω τούτης ύπερομοσισε Σάπασινάου Άσραβίτης και την άπεκλήθησε κριτική κομική δουλειά άπικέπαι ή όποια γά παρση κομική άπικέπαι την κητην έσκαρσην των ύπερομοσισίνων μέτρων. Κατω ήλθον έπις ένωσ ή έπιβόλες των άνομοσισιν άπεκλήθη ά άνομοσισε ύπερομοσισε ή πολιτικώ.

ΚΟΡΦΗΣ: Άπορά τούσ ή Βουλή εκλεγει ν' άνοσ έπιβόλες και άνομοσισε τάδεως την άνομοσισε την δουλειά την έκτελεσε κατά τού μεγαλυτέρου Έλληνας πολιτικώ.

ΠΡΟΒΟΡΟΣ (κρούσ τούσ κώδικας) έπικέπαι άν έπις τών λόγων.

Άκολούθως άμικετών οι κ. κ. Τσιμπίδης, Σουμπουλιός όστις προτεινει την ίδουσιν πολιτικομικη τής έκτελεσε της κηροπίασε και Κουλιός, όστις προτεινει την άνομοσισε τού άνομοσισιν τού κώδικα, άνοσ ή και τών άνομοσισιν τούσ άνομοσισιν.

Την 10:30 ή Βουλή έκλεσε την συνέλιον έπι μισώ ώρον.

ΕΠΤΑ ΟΧΡΑΝΙΤΑΙ ΕΞΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΑ ΓΙΑΝΙΤΣΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26. (16. τηλ.) — Σήμερον την 5ην πρωϊνήν εξετελέσθησαν εις Γιαννιτσά οι επτά καταδικασθέντες εις θάνατον υπό τούσ αυτόθι έκτάκτου στρατοδικεϊου. Οι έκτελεσθέντες είναι οι κάτωθι: Γ. Μουτσάκης, Π. Πετρεμπλής, Θ. Μιχαήλ, Δ. Λίμπας, Χρ. Στογιάννης, Γ. Πρόβος και Ειρήνη Γκίνη, παιδαγωγός. Άπαντες οι έκτελεσθέντες ήσαν Οχρανίται.

ΓΥΘΕΙΟΝ, 26. (16. τηλ.) — Δεκαπενταμελής ένοπλος συμμορία άγνώστων έπιδρασμοδων εις τό χωρίον Άρ-

χοντικόν άπήγαγε τούσ Δ. Ψαρράκον, Εύθ. Γρηγοράκην και Ηλ. Μπακομικήν την, τούσ όποιους και εξετελεσιν εις θέσιν Παλαιοχώρα.

ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ, 26. (16. τηλ.) — Οι έθνικώφρονες κάτοικοι Ξυλοκάστρου και τών περίε χωρίων ζητούν έπειγόντως την ίδουσιν 20μελοδς ένόπλου πολιτοφυλακής εις Εκαστον χωρίον, έγγυώμενοι κατ' αυτών τόν τρόπον διά την πλήρη ασφάλειαν εις την περιφέρεια των.

Αποσπάσματα από τις φιλο-κυβερνητικές εφημερίδες "Ελευθερία" και "Εμπρός". Έχει σημασία ότι μετά την εκτέλεση, οι εκτελεσθέντες παρουσιάζοντα ως "Οχρανίτες".

Η Οχράνα ήταν μυστική φασιστική βουλγαρική οργάνωση που έδρασε στην ελληνική Μακεδονία σε συνεργασία με τις ναζιστικές δυνάμεις και προσπάθησε να προσεταιριστεί τη Σλαβομακεδονική μειονότητα. Το ΚΚΕ κι οι Σλαβομακεδόνες του ΣΝΟΦ (Απελευθερωτικό Μέτωπο των Σλαβομακεδόνων, τμήμα του ΕΛΑΣ) πολέμησαν την Οχράνα σε αντίθεση με τους Έλληνες συνεργάτες των ναζί που αποδέχονταν τη δράση της, με τη λογική "ο εχθρός του ΕΑΜ είναι φίλος μου".

Χαρακτηριστικό της υποκρισίας του ελληνικού κράτους και της Δεξιάς είναι η μεταπολεμική τύχη του αρχηγού της Οχράνα, Αντόν Κάλτσεφ. Μετά το τέλος του πολέμου, ο Κάλτσεφ κατέφυγε στη Γιουγκοσλαβία και συνελήφθη από Γιουγκοσλάβους παρτιζάνους οι οποίοι τον παρέδωσαν στον ΕΛΑΣ. Μετά τη Συμφωνία της Βάρκιζας, ο ΕΛΑΣ παρέδωσε τον Κάλτσεφ στο ελληνικό κράτος. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Βούλγαρος φασίστας και συνεργάτης των ναζί, Κάλτσεφ, υπεύθυνος για εγκλήματα κατά χιλιάδων Ελλήνων και Σλαβομακεδόνων ενώ δικάστηκε από ελληνικά δικαστήρια το 1946, εκτελέστηκε μετά από πολιτική πίεση δύο χρόνια αργότερα, το 1948, σε αντίθεση με τη Γκίνη και τους συντρόφους της που εκτελέστηκαν μέσα σε τρεις ημέρες μετά την απόφαση του στρατοδικείου.

Ο ΕΑΜικός Τύπος και ο Ριζοσπάστης θα αναδείξουν το θέμα των εκτελέσεων και κυρίως αυτό του τουφεκισμού της πρώτης γυναίκας στην ελληνική ιστορία. Ο ίδιος ο Ζαχαριάδης σε άρθρο του στις 28 Ιούλη στον Ριζοσπάστη θα γράψει:

“Μια μικρή δασκάλα η Ειρήνη Γκίνη, αυτή μονάχη εξευτέλισε και εκμηδένισε ηθικά ολόκληρο τον κόσμο της σαπίλας. Πώς φαντάστηκαν, όταν έχουν και μόνο το παράδειγμα της Γκίνη, ότι μπορούν να φτάσουν κάπου με τα εκτελεστικά αποσπάσματα; Ανοίγουν μόνο μεγαλύτερο το χάσμα και πληθαίνουν τους λογαριασμούς. Και αυτοί θάρθει μια μέρα πού θα εξοφληθούν. Γι’ αυτό πρέπει να είναι περισσότερο από βέβαιοι...”

ΠΡΟΒΛΗΤΗΡΙΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΕΜΦΩΤΕΙ!

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΩΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΕΡΩΤΗΜΑ ΕΚΔΑΡΑΦΗ ΑΝΘΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΟΣ

ΕΚΔΑΡΑΦΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Κ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ

ΕΡΩΤΗΜΑ ΕΚΔΑΡΑΦΗ ΑΝΘΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΟΣ

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΒΑΤΟ 3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1946

59 ΝΤΑΒΟ ΑΓΑΘΗΣ 203

ΚΥΠΡΟΣ!

Η ΗΡΩΙΔΑ ΓΚΙΝΗ

«Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ»

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΘΑ ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΟ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟ

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ «ΕΚΟΝΟΜΙΣΤ» ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΜΙΑ ΤΕΡΑΤΩΔΗΣ ΑΠΟΚΛΑΨΗ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΙΕΤΑΞΕ

τούς έμψρομους των χωριών

Το πρωτοσέλιδο του Ριζοσπάστη της 3ης Αυγούστου 1946. Η εφημερίδα είναι σε δύο σελίδες. Το κεντρικό θέμα είναι η Ειρήνη Γκίνη, η πρώτη γυναίκα που εκτελέστηκε στην Ελλάδα. Η επικεφαλίδα της σελίδας είναι «Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ». Η φωτογραφία της Γκίνη είναι το κεντρικό σημείο της σελίδας. Το κείμενο περιγράφει την ιστορία της Γκίνη, τον φασισμό και την αντίσταση. Υπάρχουν επίσης άρθρα για την Κύπρο και την οικονομία. Η εφημερίδα έχει μια κλασική διάταξη με κείμενο και φωτογραφία.

Το πρωτοσέλιδο του Ριζοσπάστη της 3ης Αυγούστου 1946

Την τύχη της Γκίνη ακολούθησαν δεκάδες αγωνίστριες του ΔΣΕ και του ΚΚΕ. Η ίδια κατέστη σύμβολο αυταπάρνησης και αγώνα. Ο ΔΣΕ στη μνήμη της έδωσε σε μια βουνοκορφή που κατείχε το όνομά της μαζί με αυτό της Ηλέκτρας Αποστόλου, ένα μήνυμα για τον κοινό αγώνα ελληνίδων και σλαβομακεδονισσών για την ελευθερία.

Έλληνες και Ελληνίδες, Σλαβομακεδόνες και Σλαβομακεδόνισσες, αντάρτες και αντάρτισσες του Δημοκρατικού Στρατού τιμούν τις Ηλέκτρα Αποστόλου και Ειρήνη Γκίνη. Η Ηλέκτρα Αποστόλου βασανίστηκε και δολοφονήθηκε από την κατοχική Ειδική Ασφάλεια στις 26 Ιουλίου 1944, ακριβώς δύο χρόνια πριν την εκτέλεση της Ειρήνης Γκίνη από το ελληνικό κράτος, στις 26 Ιουλίου 1946. Ενωμένοι κι ενωμένες υπό το σφυροδρέπανο και τους κοινούς αγώνες για την ελευθερία.

Σήμερα η Ειρήνη/Μίρκα τιμάται ως εθνική ηρωίδα στη γειτονική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Το όνομά της έχει δοθεί σε δρόμους, ινστιτούτα, σχολεία, βιβλιοθήκες ενώ το 2006 τοποθετήθηκε προτομή της στην πόλη Μπίτολα/Μοναστήρι όπου διαμένουν πολλοί πρόσφυγες του ελληνικού εμφυλίου πολέμου. Στην Ελλάδα, πρόταση του ΚΚΕ να δοθεί το όνομά της σε οδό της Έδεσσας συνάντησε υστερικές αντιδράσεις από ακροδεξιά στοιχεία και τελικά απορρίφθηκε (βλ. [εδώ](#))

Ταυτόχρονα, με θλίψη παρατηρούμε ότι έχει αναπτυχθεί μία ανόητη συζήτηση και απ' τις δυο πλευρές των συνόρων (ακόμα κι από Αριστερούς ανθρώπους) σχετικά με το αν η Ειρήνη/Μίρκα ήταν περισσότερο Ελληνίδα και ΚΚΕ ή Σλαβομακεδόνισσα και ΝΟΦ. Είναι προφανές ότι συνδύαζε και τις δύο ταυτότητες αλλά πάνω απ' όλα επρόκειτο για μια συνειδητή αγωνίστρια για την ανθρώπινη ελευθερία και κομμουνίστρια. Η Ειρήνη Γκίνη ή Μίρκα Γκίνοβα ανήκει σε όσους και όσες βλέπουν στο πρόσωπό της την ενότητα των λαών των Βαλκανίων για ένα καλύτερο αύριο. Έχει τιμηθεί και θα συνεχίσει να τιμάται με ποιήματα, τραγούδια, μνημεία κι αφιερώματα.

Ας αφήσουμε να μπερδεύονται οι εχθροί της και να γελάμε μαζί τους όταν δημοσιεύουν ειδήσεις σαν την παρακάτω:

Ο ΣΚΟΠΙΑΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΙΜΗΣΣΕ ΒΟΥΛΓΑΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ

Η ακροδεξιά εφημερίδα «Στόχος» της οπαίας το ελληνοποιημένο όνομα «Ερφή Γκόβα» εχονόκσει σε κεντρικό δρόμο των Γιαννιτσών και χροιάστηκε ο στίχος του «Στόχος» για να απαρθεί η απόφαση εκείνη. Για το λόγο αυτό είχε ο «Στόχος» - ΠΟΥ ΞΕΡΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ! - διαβάστε το παρακάτω από Σεβαστούση εφημερίδα που λέει:

«Η ηρωίδα Μίνα Γκόβα ήταν σπύη επί χρόνο προελεύση, μαζί με άλλους 8 συντρόφους της στο Μέγαρο Φράγκου Γιαννιτσών. Στην διάρκεια της Μασεδοσίας, την πρωτεύουσα τα Σέλια έγινε στις 25 Ιουλίου στην αίθουσα του Στρατού, βράβειά για τη ζωή και τη θυσία της Μίνας. Ομιλήσαν συγγενείς της και συλλογιστές. Την ημέρα αυτή έγινε και παρουσίαση του βιβλίου του κ. Τσοπάνη»

Από την ακροδεξιά εφημερίδα “Στόχος”

Οι λαοί μας θα τη θυμούνται και θα την τιμούν έτσι:

Για σένα πλέκουν δαφνοστέφανα οι καιροί
κι αντιλαλούν απ’ τα στερνά σου τα τραγούδια
πόλεις, χωριά, λουλούδια κι ουρανοί.
Μπροστά στο μνήμα σου στέκει το μίσος μας λαμπάδα.
Σ’ ένα σχολειό δασκάλα αν ήσουν ταπεινή
τώρα περνάει απ’ το σχολειό σου όλη η Ελλάδα

και έτσι:

*Ήσυχά κοιμήθηκες Μίρκα // στα βουνά του Πότσεπ // εκεί κάτω στα λιβάδια
Στη μέση της νύχτας φτάσαν // δεύτερη ομάδα κομισάριοι //
άκουσ' η Μίρκα τη φωνή τους // αμέσως ξύπνησε η Μίρκα //
Καταφτάσαν την αυγή // καταραμένοι φασίστες σπιούντοι //
περικύκλωσαν το μέρος // ζωντανή έπιασαν τη Μίρκα. //
Ζωντανή έπιασαν τη Μίρκα // τη μετέφεραν στην Έδεσσα //
βαριά βασάνισαν τη Μίρκα // ζωντανή την έβαλαν στον τάφο.*

*Στο άρθρο εσκεμμένα χρησιμοποιούνται τόσο η ελληνική όσο κι η σλαβομακεδονική ονομασία ενάντια στη στενομοαλιά και τον ανοιχτό ή λανθάνοντα σοβινισμό.

Πηγές

rizospastis.gr

novazora.gr

egejska.blogspot.com

pollitecon.com

Ρουσίλβο

web.archive.org

Πηγή: ourbalkans.wordpress.com